

# VRISPRAAK-LEVENSLANG

Uitvoering door het

POPENTHEATER GUIDO VAN DETH

op Woensdag 26 Januari a.s. in het  
Ontspanningsgebouw Van der Heem N.V.

Kaartverkoop Dinsdag 25 Januari a.s. (beide pauzes)

## VRISPRAAK-LEVENSLANG

is een dwaas verhaal uit de wereld van ernstige poppen. Men dient bij dit spel vooral geen vergelijkingen te trekken met het menselijk leven en niet te vergeten dat woorden, die mogelijk als verstandig in de oren zouden klinken, geboren zijn in onschuldige poppenkanten en dus vaardeloos zijn.

Iedere overeenkomst met het dagelijks bestaan is louter toeval. Gedachten aan persiflage, ironie of satyre dient de toeschouwer te vermijden.

De Vlaamse beeldhouwer René Du-moulin sneed de koppen en handen van de poppen.

De aankleding werd verzorgd door Miep van Deth. De décors werden vervaardigd naar ontwerp van Kees de Cier. De muziek werd gecomponeerd en verzorgd door Frank Kooman. De hoeden in het tweede bedrijf werden vervaardigd op de ateliers van Eduard Pelger.

Zorg er dus tijdig bij te zijn.

## In Utrecht jubileert

J. M. LOOZEKOOT



## DIRECTIE-KERNVERGADERING

vervolg pagina 1

De Kernen stellen voor de vacante ditmaal voor allemaal in hetzelfde tijdvak te doen geven. In overeenstemming wordt bepaald, dat de fabrieksvacantie zal worden gehouden van 15 tot en met 20 Augustus, waaraan toegevoegd worden twee collectieve snipperdagen op de 13e en de 22e Augustus. Op deze wijze hebben de kinderen tegen het einde van hun vakantie nog iets in het vooruitzicht.

De 3e collectieve snipperdag wordt bepaald op 24 en 31 December. Omtrent de 3e Mei zal nader overleg plaats vinden.

In een volgend VDH-tje komen wij nader op deze bijeenkomst terug.

Op 23 Januari a.s. is het 25 jaar geleden, dat de heer J. M. Looszekoot in dienst van Van der Heem N.V. trad. Na gewerkt te hebben in de controle Laksputterij en als voorman Montage, werd hij in 1947 aangesteld tot bandbaas aan de A.G. 230. Dit bandje is nu uitgegreid tot A.G. 280-301-270-290, enz. Wij kennen hem als een harde werker, die op voortreffelijke wijze met zijn mensen om weet te gaan en wij zijn er van overtuigd de gedachten van allen te vertolken, wanneer wij hem „nog vele gelukkige jaren“ toewensen.

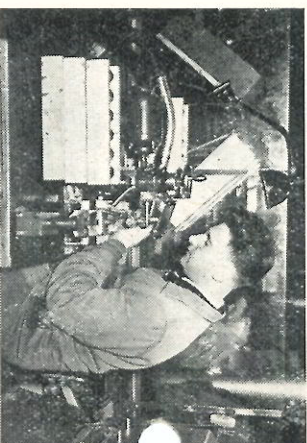
## Utrecht over Kaapstad

Op 26 Januari a.s. om 8 uur zal de Heer R. F. Hartmans een zeer interessante causerie houden in onze cantine te Utrecht over het onderwerp: „In en om Kaapstad“.

De lezing wordt gefluistreed door kleurenprojectiefoto's, welke hij tijdens zijn verblijf aldaar heeft genomen. Van enige leden van ons bedrijf, die de Heer Hartmans al eerder hoorden, kregen wij de verzekering, dat hij zijn gehoor zo weet te boeien, dat hij ons ook weer deze avond laat wachen „tussen de suikerbossen en springbokjes“ te zijn.

J. J. C. Jaeger.

## DE HEER KERKHOF is op 27 Januari a.s. 12½ jaar bij ons.



Via strijkgijzers, etc., kwam hij als fruiser aan de anker-afwerkbund. Kerthof heeft het gedurende deze 12½ jaar niet gemerkt bij gehal.

Invalde kwam hij uit Duitsland terug en tot overmaat van ramp trof hem een jaar geleden een tweede slag; bij een verkeersongeval kwam hij zo ongelukkig terecht, dat weer een langdurig ziekbed het gevolg was.

Dit is evenwel gelukkig thans weer verleden tijd en nu „draait“ hij weer — tot ons allen genoegen — met de groep mee.

Heel wat ankerijs zijn door zijn vingers gegaan; heel wat groeven zijn door hem gefraasd.

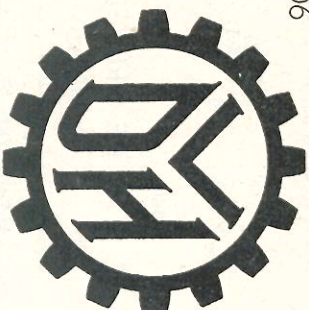
Mogen wij hopen, Piet, dat het er n heel wat meer zullen worden. Proficiet!

## TONHEELINVOORBURG

Onder regie van o.m. 's Binnen-hofs kunstcriticus, Pieter van der Valk, wordt op 26 Januari a.s. in het Forum-theater te Voorburg door „Caroussel“ (goede reputatie!) een voorstelling gegeven van Aldoos Huxley's „De glimlach van Gioconda“.

In dit toneelspel van drie bedrijven, dat vertaald werd door Paul Huf, vormen liefde, haat, misdaad en vertwijfeling de grondslagen, waarop dit psychologisch uitgelanceerde, moderne drama, dat tevens een thriller is, werd opgebouwd.

Kaarten verkrijgbaar bij de secretaris van „Caroussel“, de heer Ancon (tel. 180762), ad J 1.50 en f 1.—. Plaatsbespreken van Maandag 24 Januari af, van 10—12 uur en van 14.30—16.30 uur aan de zaal, Herenstraat 6 te Voorburg.



# het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG  
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielfabriek N.V.

## LAASTE DIRECTIE-KERN VERGADERING

DE VRIJWEL VOLLEDIGE KEREN van de fabrieken Maanweg, Utrecht en Enaf hebben voor de laatste maal met de Directie vergaderd.

Immers, de vertekening voor de Ondernemingsraad zijn in voorbereiding; de Kernen, waarvan vele leden een zittingsperiode van bijna drie jaren hebben medegemaakt, zwaden af.

Afscheid nemen is als een beetje sterren; het stent wat weemoedigheid. Want ondanks de verrichte zware taak, het steeds „tussen twee vuren“ zitten, is er het warme gevoel van een langdurige toetsverbondenheid, de voldoening van de bereikte resultaten, de vreugde van te arbeiden voor het welzijn van anderen.

HET DOEK VALT: een mooie taak is verricht. Wij constateren: te weten is geseffen de mens, hoeveel vrije tijd, moeizame studie en uitputtende vergaderingen dit werlt, deze Kernteden heeft gekost.

U moogt, ween, U MOET hiervoor dankbaar zijn. De weg naar de vooruitgang is een zware: kleine wistpunten moeten moeizam worden benochten. Onze Directie, die als kapitein ons schip, Van der Heem N.V. genaamd, bestuurt, wil vryer, sneller en beter varen. Net als onze Kernen. Maar allerlei beperkingen van administratieve, van overheid- en andere aard, remmen de verlangde vaart, wijziging de gekozen route.

## POPENTHEATER GUIDO VAN DETH

DE PROGRAMMA-COMMISSIE bejert zich steeds, zoveel mogelijk verscheidenheid te brengen in de ontspanningsavonden voor ons personeel. Het is niet altijd mogelijk iets zeer bijzonders te brengen, iets wat men nu niet direct elke dag ziet of kan zien.



## Plezierige beslissingen bij 'het afscheid

De heer J. van der Heem heette in de laatste bijeenkomst van de Kernteden Maanweg, Utrecht en Enaf de dertig aanwezigen welkom, op Maandagmiddag jl.

## Verbeterde ziekengeldregeling

Met de voorgestelde Ziekengeldregeling, n. 90 pct. uitkering met een wacht-dag en een premieverhoging van 0,5 pct (ook voor de Directie) wordt door de heer Van der Heem gaarne ingestemd. Voor Utrecht en Enaf moet een evt. wijziging nog even worden aangehouden. Utrecht kan wellicht aansluiting zoeken bij een Ziektenkas van een ander Utrechts bedrijf, terwijl gepoogd zal worden de Enaf bij de Ziektenkas Maanweg onder te brengen.

De heer Van der Heem zou het prettig vinden, indien de Kern tot haar acteren invloed zou willen uitoefenen om het toenemende aantal onregelmatigheden bij ziektegevallen ten gunste te doen keren. De Kern meent, dat de overtredders steviger moeten worden aangepakt.

Zie verder pag. 4

Het is ons daarom een groot genoegen bij U te kunnen aankondigen het Poppentheater Guido van Deth dat op Woensdag 26 Januari a.s. voor ons zal opvoeren het poppenspel

## VRISPRAAK-LEVENSLANG,

een dwaas verhaal uit de wereld van ernstige poppen.

Het is een typisch versnipsel, dat in onze gejaagde tijd het eenwoud poppenspel steeds meer in de belangstelling komt te staan. Poppen haasten niet en welk een fascinerende invloed er van bewegende poppen uitgaat, blijkt wel uit het succes, dat de film „Lily“ heeft gehad.

We zeiden het reeds: Een avond voor fijnproevers.



het V.D.H.-tje

onder redactie van Carel Niermeier, Ald. Publiekheid Van der Heem N.V., Maanweg 256, 's-Gravenhage, tel.: 723820, toestel 338 (mei. W. M. Vos). Gedrukt in eigen drukkerij, oplage 3500 exemplaren, door chet-drukker Buquet, opmaker Sebel en binder De Jong.

# (VOORLOPIG) LAATSTE BRIEF UIT PARIJS

## Geboortestad van de SOLEX



Wat zou Parijs zonder Métro zijn! Per dag worden circa 5 miljoen mensen aan het drukke bovengrondse verkeer onttrokken en ondergronds vervoerd. Men mag dan de Fransen wel eens slordigheid in de schoenen schuiven: de Métro is een perfect lopende organisatie en de Parijzenaars gebruiken de Métro op waardige wijze. Er is bijna geen toezichthoudend personeel, maar iedereen komt de voorschriften slijt na. Er mag — eenmaal ondergronds zijnde — nergens worden gerookt en men ziet dat ook niet. Op de spitsen komt er elke 2 minuten een trein aan de ondergrondse stations en op de stille uren elke 4 minuten, met een nauwkeurigheid van 5 seconden.

Een treinstel bestaat altijd uit 5 rijtuigen: 4 groene 2e klas en in het midden een rode (duurdere) 1e klas. Dat klopt natuurlijk niet helemaal met de democratie, maar 't is de enige mogelijkheid tijdens spitsuren een zitplaats te bemachtigen, want die zijn er naar verhouding weinig tenzij in de duurdere 1e klas. Behalve de bestuurder is er slechts één treingeleider die het vertreksein geeft en de deuren pneuma-tisch opent en sluit. Je denkt met een snelheid van 80 KM door de donkere tunnels te jagen, maar dat is door de korte afstand tot de tunnelwand, gezichtsbedrog.

De snelheid bedraagt ± 40 KM per uur en de afstand van station tot station bedraagt ± 1 KM. Raar maar waar is, dat de Parijzenaar in de Métro haast geen mond open doet, melancholisch naar buiten kijkt waar niets anders te zien is dan een snel voorbij schietende donkere tunnelwand of zittend, staand of hangend z'n sportkrant leest en van de omgeving niet de minste noot neemt.

Een Métro kaartje kost 30 francs, maar 't kan ook nog goedloper met een carnet, dat is een 10 rittenboekje voor 200 francs (de franc is ruim 7 ct.). Dat is niet duurder als je bedenkt, dat je voor die 20 francs per rit net zo lang kan rijden als je maar wilt, mits je maar onder de grond blijft.

Nu is dat geen onverdeeld genoegen, want 't is altijd warm in de Métro en er hangt een onfrisse lucht van warme transformatoren, zodat je altijd weer blij bent de laatste trap op te stijgen, die je van de frisse lucht scheidt.

door  
★ F. G. DE GRUYTER  
(Draaierij)

Het gebruik van de Métro is stom-eenvoudig: bij elke ondergrondse ingang is een kaart van het Métro-net opgehangen, waarbij het station waar men zich bevindt dik rood-omlijnd is. Door nu het station van bestemming op te zoeken kun je zien of er van één of meer lijnen gebruik moet worden gemaakt om dat einddoel te bereiken, waarbij dus in het laatste geval moet worden overgestapt.

Let altijd op het station wat aan het eindpunt ligt van de lijn waarop je moet overstappen: het ontbreekt niet aan duidelijke aanwijzingen welke richting je verder moet gaan.

Overigens is het al twee dubbeljes waard om die stations met zulke mooie namen aan te doen: zoals: Châteaud'Eau, Painsmère Sablons en Hôtel de Ville, wat toch altijd beter klinkt dan: Waterkastee, Vismandel, schuur-zand en stadhuis. Op de grote Métro-stations is het zoeken naar de juiste verbinding nog eenvoudiger. De Métro-kaart is hier voorzien van een „toetsenbord" met alle stationsnamen alfabetisch gerangschikt.

Voor vervolg zie pagina 5

## NEDERLAND: 834.000 Motorrijtuigen

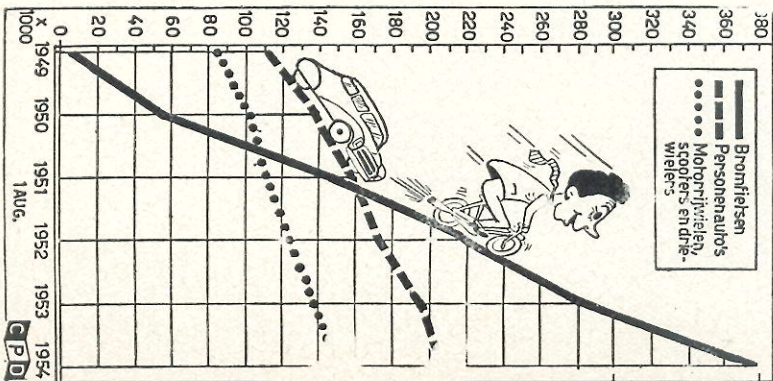
BROMMEND OF KVALLEND HEEFT de bromfietser zich in ons land een weg naar boven gezocht. Buiten de fietser is de bromfietser thans het meest gebruikte vervoermiddel van de Nederlander. De opgang van de bromfietser voltrekt zich in een opmerkelijk tempo. Toen in 1949 dit jongste kind van de moderne techniek zijn loopbaan begon, was er per duizend Nederlanders een 0,4 bromfietser. Thans is dit aantal gestegen tot niet minder dan 35 bromfietser per duizend inwoners. En het einde van de stijging der bromfietser is nog lang niet in zicht.

Van 1951 af is het aantal bromfietser met ca. 30 pct. per jaar toegenomen. De verwachting is dan ook, dat het aantal bromfietser over 3-4 jaar het miljoen zal hebben bereikt. Op onze rijwelpaden moeten dan een miljoen bromfietser een plaats vinden.

Het is dan ook duidelijk dat het laatste woord over de bromfietser nog niet gesproken is. Het wordt steeds drukker op onze wegen en de bromfietser spreekt daarop bij een flink woord mee, want waar de ontwikkeling van de lijnen bij de personenauto's en de motorrijtuigen nog een geleidelijke ontwikkeling te zien geeft, schiet de lijn van het aantal bromfietser als een vuurpijl omhoog. Het lijkt wel of geheel ons land op de bromfietser heeft zitten wachten.

Tot aan 1951 was de brommer in aantal nog de mindere van de personenauto, maar sinds dat jaar is de bromfietser onbetwist het snelst stijgende gemiddelde vervoermiddel, dat alle andere ver achter zich laat. Echter ook de auto's en motoren vertonen een vooruitdurende stijging, zodat het wel niemand zal verwonderen dat men verwacht dat het te-geen 1960 driemaal zo druk op onze wegen zal zijn.

Al met al is Nederland op dit moment aardig gemotoriseerd want het totaal aantal motorrijtuigen dat wij bezitten bedraagt thans ca 834000.



# HOE KOMEN ZE OP 'T IDEE!



ONZE MENSEN komen, in vergelijking met andere bedrijven in Nederland, steeds goed te voorschijn met inzendingen voor de Ideeënbus; de stroom houdt onafgebroken aan. Hier zijn er meer een paar.

Uw voorstel, geachte heer S. Adgeest (Montage), om het verlichtingsplan in plaats van met een boutje en sluitring voortaan met een klinknagel aan het beugeltje te bevestigen levert een besparing op en U een beloning van f 5,—.

## PARIJS, (Solexstad)

laatste brief van de Gruyter

vervolg van pagina 4

Een druk op de knop bij het gewenste station en Uw reisroute wordt geheel verlicht, waarbij veranderen van kleuren U erop attent maken dat er moet worden overgestapt. Merkwaardig genoeg „werken" deze verlichte reissroutes uitstekend en wordt er niet geprobeerd hoe je zo'n ding kapot kunt maken, zoals bij ons helaas vaak t geval is.

Een groot nadeel van de Métro is natuurlijk dat dit unieke vervoermiddel zich ondergronds beweegt en je het Parijse straatbeeld mist. Overigens een prachtig vervoermiddel ook voor de vreemdeelingen: je kunt de Métro vergelijken met de zandkorrels van Klein Duimpje. Als je niet meer weet waar je bent dan is er altijd de reddende Métro: je daalt de trappen van de eerste de beste Métro-ingang af en je bent weer helemaal op de hoogte.

Deze Métro-wetenswaardigheden hebben intussen niet verhindert dat we toch het doel van onze reis hebben bereikt: het Quartier Latin, de beremde studentenwijk. We stappen uit aan de halle Saint Michel en komen op de drukke en gezellige Boulevard Saint Michel, de slagader van het Quartier Latin. Studenten van allerlei nationaliteiten studeren hier aan de Sorbonne en leven in een grote studentengemeenschap bij elkaar. Bij duizenden zie je hier de meisjes en jongens ernstig discussiërend, de jongens met zeer artistiek aandoende kinbaardjes en wat pluksel onder de neus.

Het voorstel van de heer H. J. Oskam (Stampertij), de afvalstukjes op betere wijze af te voeren van bokpompstempels is goed. Aan de door hem genoemde stempels zal een wijziging worden aangebracht en ook in de toekomst zullen wij hieraan meer aandacht besteden. Goed idee, beloning f 10,—.

Het doet de Ideeëncommissie veel plezier het idee van mej L. Peulen (Stolz, Montage), betreffende het festonneren van radiohozen te kunnen belonen met f 25,—. Voornamelijk wegens de verbetering van de kwaliteit.

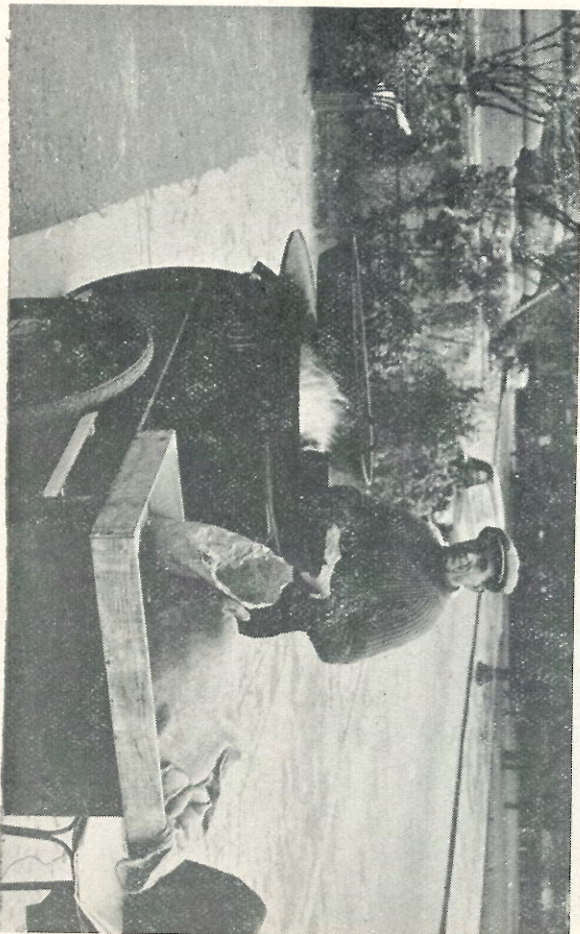
De inzending van de heer F. Miron-niet (Stofzuigermontage), is oorzaak geweest, dat de kwestie van de gaafjes in de stofzuigerketeis, die op kleinere klinknagels waren gebaseerd, dan nu worden gebruikt, tot een oplossing kwam. Toen de klinknagels veranderd zijn heeft men vergeten de gaafjes groter te maken. Dit zal nu gebeuren. Idee-gever ontvangt voor de besparing, die aan wordt bereikt, f 12,50.

Een voorstel van de heer H. Roork (Draaierij) om in het vervolg stofmaten van 8,1 mm te gebruiken i.p.v., zoals nu, 8,25 mm, kan worden overgenomen. Het bespaart éénmaal slijpen en een gering bedrag aan materiaalkosten. Het doet genoegen een beloning van f 5,— toe te kennen.

Rekening houdende met de vele nationaliteiten welke men hier ziet, moet het wel een ideaal zijn enkele jaren in Parijs te kunnen studeren, vooral als men bedenkt welke offers hiervoor gebracht moeten worden en sommigen nauwelijks genoeg te eten hebben.

Nu we eenmaal over eten begonnen zijn, bedenken we dat we naar een eet-huisje zoeken. Er zijn er genoeg: je kunt wel zeggen huis aan huis. Probeer niet op Hollandse wijze te eten met een bloemige aardappel en vette jus. Dat lukt U niet. Je kunt een biestuk of carbonade met wat groente en enkele

Bij ons: patates frites;  
in Frankrijk: hete kastanjes



ziefg aandoende schijfjes aardappel krijgen. De aardappelen worden tot de groenten gerekend en alles wordt apart opgediend. Wilt U alles op één bord hebben dan moet U het „ensemble" laten serveren.

Toch kunt U voldoende eten, want bij Uw eerste pogingen om tot een maaltijd te komen komt de garcon (zege U vooral geen ober, want dan bent U direct als Duitser geklasseerd) met een mandje volgestast met stukjes stokbrood onder een hoek van 30 ° af-gesneden.

Gedurende de hele maaltijd „werkt" U kleine stukjes brood naar binnen en 't smaakt overal bij of 't nu wijn of oesters zijn. 't Is niet dat brood net als met een zaak pinda's: je houdt pas op als 't op is. Ongetrainde verhemelten worden echter ernstig op de proef gesteld, het brood is erg gemakkelijk naar vrij hard. Elke maaltijd komt U ongeveer op 450 a 500 francs te staan, dat is naar verhouding heel wat duurder dan hier.

't Kan ook goedloper en vooral in de studententijk heeft men eethuizen met zelfbediening waar men op vaste tijden kan eten, n.l. 6 uur en 9 uur 's avonds. Na U van een groot dienblad te hebben voorzien laat U dit blad over een baan lopen, loopt zelf mee langs een onafzienbare rij straatjes, vleeschotels, karafjes wijn en dessert. Aan het einde van deze eetgalerij staat een mefje razend snel een blik op Uw proviand en haar vingers op het toetsenbord van kasregister.

Vóór U haastig een tafel zoekt heeft zij reeds een kassabon op Uw blad geworpen. De uitgang van deze eethuizen is slechts te bereiken na het passeren van een betalingsloket. Voor de studenten zijn deze eethuizen een uitkomst, ze kunnen voor ± 200 francs voldoende eten en krijgen door het eten van diverse rauwkostschotels voldoende vitamines. Om het hoofd helder te houden drinken ze geen wijn, maar geven reeds lang het door Mendès France zo vuig begeerde voorbeeld: ze drinken melk en eten yoghurt!